

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/427**z dnia 8 marca 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/535/UE w odniesieniu do środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec)***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1482)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Biorąc pod uwagę krytyczną sytuację związaną z występowaniem węgorzka sosnowca w Portugalii i kilka stwierdzeń jego obecności w Hiszpanii, we wrześniu 2014 r. ustanowiono grupę zadaniową złożoną z ekspertów z państw członkowskich z myślą o wsparciu Portugalii w działaniach ograniczających rozprzestrzenianie się węgorzka sosnowca oraz Hiszpanii w jego eliminacji na ich terytoriach, przy jednoczesnym zapobieżeniu jego rozprzestrzeniania się w pozostałej części terytorium Unii.
- (2) W dniu 22 czerwca 2016 r. grupa zadaniowa ds. węgorzka sosnowca opublikowała sprawozdanie zawierające szereg zaleceń. Ponadto w ramach projektu REPHRAME ⁽²⁾ zdobyto dalszą wiedzę naukową.
- (3) W celu identyfikacji roślin podatnych, wobec których mają być stosowane odnośne środki, należy wprowadzić definicję „roślin dotkniętych pożarem lub burzą”.
- (4) Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin opracowała międzynarodowe normy dotyczące planów awaryjnych. Aby zapewnić spójność z tymi międzynarodowymi normami ⁽³⁾ oraz zwiększyć przejrzystość i skuteczność planów awaryjnych, przepisy dotyczące planów awaryjnych powinny bardziej szczegółowo określać zadania właściwych organów urzędowych, laboratoriów i podmiotów gospodarczych.
- (5) Biorąc pod uwagę poprawę sytuacji widoczną w wynikach kontroli przeprowadzonych przez Portugalię i Hiszpanię do tej pory, w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych wyniki kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 11 ust. 3 decyzji wykonawczej Komisji 2012/535/UE ⁽⁴⁾ powinny być przedkładane raz w roku, a nie raz w miesiącu. Wyniki działań podjętych na mocy art. 6 i 7 tej decyzji powinny być w stosownych przypadkach przekazywane do dnia 30 kwietnia każdego roku w celu zapewnienia terminowego przedstawiania odpowiednich informacji dotyczących okresu poprzedzającego rozpoczęcie sezonu lotów wektora.
- (6) Zarówno doświadczenia zebrane w Portugalii i Hiszpanii, jak i badania techniczne i naukowe wskazują na to, że wykrycie obecności węgorzka sosnowca na sośnie wyglądającej na zdrową jest bardzo mało prawdopodobne, natomiast pobieranie próbek z obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach oraz naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów, może być niezwykle ważne przy wykrywaniu obecności węgorzka sosnowca na obszarach, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia sosen. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji wykonawczej 2012/535/UE.
- (7) Dowody przedstawione przez grupę zadaniową potwierdziły, że pożar lasu w sezonie lotów wektora natychmiast przyciąga wektory z dużych odległości. Wektory są również przyciągane przez pewien czas po pożarze. Natychmiastowe usuwanie i unieszkodliwianie roślin na obszarach dotkniętych pożarem nie zmniejsza przyciągania

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ Opracowanie udoskonalonych metod wykrywania, kontroli i eliminacji węgorzka sosnowca w ramach wsparcia polityki UE w zakresie zdrowia roślin (REPHRAME) – unijny projekt badawczy nr 265483.⁽³⁾ 2009 OEPP/EPPO, Bulletin OEPP/EPPO Bulletin nr 39, s. 471–474 „Generic elements for contingency plans”.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/535/UE z dnia 26 września 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec) (Dz.U. L 266 z 2.10.2012, s. 42).

wektorów, a właściwie może spowodować ryzyko dalszego ich rozprzestrzeniania się. Państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość przeprowadzania ścinki i usuwania roślin podatnych znajdujących się na obszarach dotkniętych pożarem, zanim rozpocznie się kolejny sezon lotów wektora.

- (8) Doświadczenia pokazują, że w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania dostępnych zasobów badania w strefach porażenia, o których mowa w pkt 2 załącznika II do decyzji wykonawczej 2012/535/UE, powinny skupiać się na częściach stref porażenia przylegających do stref buforowych, aby można było podejmować kroki mające na celu powstrzymanie rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca poza te części stref porażenia, na których obserwuje się jego występowanie, oraz zapobieżenie jego rozprzestrzenienia się w strefach buforowych.
- (9) Państwa członkowskie mogą zmniejszyć promień obszaru podlegającego wycince z 500 m do 100 m, jeśli, w oparciu o badania przeprowadzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 4 ⁽¹⁾ oraz z uwzględnieniem zdolności wektorów do rozprzestrzeniania się, nie istnieją dowody obecności węgorka sosnowca na tych częściach terytorium.
- (10) Doświadczenie potwierdziło, iż poddawanie obróbce drewna zidentyfikowanego na obszarze wyznaczonym w trakcie sezonu lotów wektora, zgodnie z wymogami zawartymi w pkt 8 załącznika I oraz pkt 3 lit. c) załącznika II do decyzji wykonawczej 2012/535/UE, może nie zawsze być właściwe, by zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się węgorka sosnowca w przypadku dłużyc zajętych przez wektory w roku poprzedzającym działania w zakresie badań. Państwo członkowskie może zatem zdecydować o natychmiastowym zniszczeniu takiego drewna na miejscu.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2012/535/UE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji wykonawczej 2012/535/UE

W decyzji wykonawczej 2012/535/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) »roślina dotknięta pożarem lub burzą« oznacza każdą roślinę podatną uszkodzoną w wyniku pożaru lub burzy w sposób umożliwiający wektorowi złożenie jaj.”;

2) art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Plan awaryjny określa, co następuje:

a) specjalną sekcję podsumowującą informacje na temat oceny ryzyka rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca w danym państwie członkowskim, w tym więcej na temat biologii węgorka sosnowca, przewidywanych oznak jego obecności, dotkniętych żywicieli, a także metod jego wykrywania, głównych dróg przedostawiania się i dalszego rozprzestrzeniania, łącznie z zaleceniami dotyczącymi sposobu na zmniejszenie ryzyka jego przedostawiania, zadamawiania i rozprzestrzeniania się;

b) role i obowiązki organów zaangażowanych w realizację planu w przypadku oficjalnie potwierdzonej obecności węgorka sosnowca lub jej podejrzenia, a także strukturę dowodzenia i procedury dotyczące koordynacji działań podejmowanych przez właściwe organy rządowe, inne organy publiczne, podmioty upoważnione lub zaangażowane osoby fizyczne, laboratoria i podmioty gospodarcze;

c) warunki dostępu właściwych organów rządowych do lokali podmiotów gospodarczych i innych osób;

⁽¹⁾ Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (1995 r.), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 4: Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od szkodników.

- d) warunki dostępu właściwych organów urzędowych, w razie potrzeby, do laboratoriów, wyposażenia, personelu, zewnętrznej wiedzy specjalistycznej i zasobów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczania lub, w stosownych przypadkach, ograniczenia rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca;
- e) środki, które należy wprowadzić, dotyczące poinformowania Komisji, pozostałych państw członkowskich, odnośnych podmiotów gospodarczych i opinii publicznej o obecności węgorka sosnowca oraz o wprowadzonych przeciw niemu środkach, w przypadku urzędowego potwierdzenia jego wystąpienia;
- f) mechanizmy rejestrowania ustaleń dotyczących wystąpienia węgorka sosnowca;
- g) protokoły opisujące metody oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania analiz laboratoryjnych;
- h) procedury i osoby odpowiedzialne za ramy koordynacyjne z sąsiednimi państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z sąsiednimi państwami trzecimi.

Treść planu awaryjnego uwzględnia ryzyko, jakie określony organizm stanowi dla danego państwa członkowskiego.”;

3) art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim, do dnia 30 kwietnia każdego roku, sprawozdanie z wyników środków wprowadzonych na podstawie art. 6 i 7 między dniem 1 kwietnia poprzedniego roku i 31 marca roku komunikatu.

Sprawozdanie to zawiera wszystkie następujące elementy:

- a) liczbę i rozmieszczenie przypadków występowania węgorka sosnowca, w tym mapy wskazujące położenie kolejno strefy porażenia i strefy buforowej;
- b) liczbę zidentyfikowanych roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, z wyszczególnieniem liczby roślin, które zostały całkowicie zniszczone wskutek pożarów lasów lub burz;
- c) liczbę roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, z których pobrano próbki;
- d) liczbę próbek pobranych z roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą i zbadanych pod kątem obecności węgorka sosnowca;
- e) liczbę próbek z pozytywnym wynikiem analizy na obecność węgorka sosnowca;
- f) liczbę roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, które zostały wyeliminowane, z wyszczególnieniem liczby roślin zidentyfikowanych przed rozpoczęciem odnośnego okresu;
- g) liczbę i położenie pułapek oraz okres monitorowania, a także liczbę schwytanych wektorów, odnośne gatunki, liczbę wektorów zbadanych na obecność węgorka sosnowca, liczbę wektorów zbadanych na obecność węgorka sosnowca kolejno w strefach buforowych i strefach porażenia, w tym liczbę próbek z pozytywnym wynikiem analizy na obecność węgorka sosnowca, jeśli takie istnieją.

Państwa członkowskie gromadzą informacje, o których mowa w lit. b) i f) w następujących okresach: od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca, od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października i od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia roku poprzedniego oraz od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca roku komunikatu.

Przedkładając informacje, państwa członkowskie odwołują się do odnośnego okresu ich gromadzenia.”;

4) art. 11 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie, do dnia 30 kwietnia każdego roku, o czasie i wynikach kontroli, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadzonych w roku poprzednim.”;

5) w załącznikach I i II wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do decyzji wykonawczej 2012/535/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Po wycince z wszystkich martwych roślin, roślin w słabej kondycji zdrowotnej oraz roślin wyglądających na zdrowe, wybranych w oparciu o ryzyko rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca w danym przypadku, pobiera się próbki. Próbkę pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony, a szczególnie z tych części, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów. Próbkę pobiera się również z obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach oraz naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia roślin podatnych lub przewiduje się je na późniejszym etapie. Wszystkie te próbki są analizowane na obecność węgorka sosnowca.”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli zastosowanie ma pkt 3, wszystkie rośliny podatne znajdujące się w odległości od 100 m do 500 m od roślin podatnych, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca i które wyłączono z wycinki, powinny być sprawdzane przed, w trakcie i po zakończeniu sezonu lotów wektorów pod kątem oznak lub objawów wskazujących na obecność węgorka sosnowca.

W przypadku stwierdzenia takich oznak lub objawów z rośliny pobiera się próbki i analizuje je pod kątem obecności węgorka sosnowca. Próbkę pobiera się z kilku części roślin podatnych, w tym z korony. Zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania wektorów w drodze pobierania i analizy próbek tych wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca.

Środki te obowiązują do momentu zakończenia zwalczania, jak przewidziano w art. 6 ust. 1, lub do momentu podjęcia decyzji o zastosowaniu środków powstrzymujących rozprzestrzenianie, jak przewidziano w art. 7 ust. 1.”;

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody, iż wektor nie był obecny na jego terytorium przez ostatnie trzy lata, w oparciu o badania na obecność wektora przeprowadzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 4 (*) z uwzględnieniem zdolności wektorów do rozprzestrzeniania się, minimalny promień strefy bezpośredniej wynosi 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

Dowody te wymienia się w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

(*) Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (1995), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 4: Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od szkodników.”;

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarówno w trakcie sezonu lotów wektorów, jak i poza nim państwa członkowskie prowadzą badania roślin podatnych na obszarach wyznaczonych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin oraz wektora na obecność węgorka sosnowca. Przeprowadzają także badania wektorów węgorka sosnowca w czasie ich sezonu lotów. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Próbkę z roślin podatnych pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Przeprowadza się również badania obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach, naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia roślin podatnych lub przewiduje się je z opóźnieniem. Intensywność badań w promieniu 3 000 m wokół każdej rośliny podatnej, w przypadku której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, jest co najmniej cztery razy wyższa niż na obszarze od 3 000 m od tej rośliny do zewnętrznej granicy strefy buforowej.”;

e) w pkt 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa członkowskie identyfikują i wycinają na obszarze wyznaczonym wszystkie rośliny podatne, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca, a także rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Państwa członkowskie usuwają i niszczą rośliny poddane wycince oraz pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie konieczne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora do zakończenia wycinki. Przestrzegają przy tym następujących warunków.”;

f) w pkt 8 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli państwo członkowskie uzna za niewłaściwe okorowanie roślin, potraktowanie ich środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi czy pokrycie ich siatką na owady nasączoną takim środkiem, nieokorowane drewno należy niezwłocznie zniszczyć na miejscu.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, oraz nieokorowane drewno, które jest niszczone na miejscu, rąbie się na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.”;

g) dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a. Na zasadzie odstępstwa od pkt 7 lit. b) w przypadku gdy państwo członkowskie uzna za niewłaściwe wycinkę i usunięcie roślin podatnych dotkniętych pożarem lub burzą w sezonie lotów wektora, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć działania związane z wycinką i usunięciem tych roślin przed rozpoczęciem kolejnego sezonu lotów.

Bez uszczerbku dla pkt 6 zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania na obszarach dotkniętych pożarem lub burzą w drodze pobierania i analizy próbek wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca; w przypadku potwierdzenia jego obecności przeprowadza badania roślin podatnych znajdujących się w okolicy w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin, które wykazują oznaki lub objawy wskazujące na obecność węgorka sosnowca lub jego wektorów.”;

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania roślin podatnych i wektora w strefach porażenia w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Badania koncentruje się na częściach stref porażenia przylegających do stref buforowych w celu ich ochrony. Państwa członkowskie dokonują wycinki wszystkich roślin podatnych, w których wykryto obecność węgorka sosnowca, i usuwają oraz unieszkodliwiają te rośliny i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektorów.”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie podejmują następujące środki w strefach buforowych:

a) w trakcie sezonu lotów wektora i poza nim państwa członkowskie przeprowadzają badania roślin podatnych w strefach buforowych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. Przeprowadzają także badania wektorów węgorka sosnowca w czasie ich sezonu lotów. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą oraz na wektory znajdujące się na obszarach, na których obecność węgorka sosnowca jest prawdopodobna lub na których przewiduje się opóźnione objawy jego obecności. Próbkę z roślin podatnych pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Przeprowadza się również badania obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach, naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia roślin podatnych;

b) państwa członkowskie, na terenie całej danej strefy buforowej, identyfikują i poddają wycince wszystkie rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Państwa członkowskie usuwają i unieszkodliwiają rośliny wycięte i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora przed i podczas wycinki, przestrzegając następujących warunków:

(i) rośliny podatne zidentyfikowane poza sezonem lotów wektora są, przed następnym sezonem lotów, wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III;

(ii) rośliny podatne zidentyfikowane w sezonie lotów wektora są niezwłocznie wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III.

Z roślin podatnych poddanych wycince, innych niż rośliny całkowicie zniszczone przez pożary lasów, są pobierane próbki, które są analizowane na obecność węgorka sosnowca, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99-procentową wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,02 %.

Na zasadzie odstępstwa od pkt (ii), w przypadku gdy państwo członkowskie uzna wycinkę i usunięcie roślin podatnych dotkniętych pożarem lub burzą zidentyfikowanych w trakcie sezonu lotów za niewłaściwe, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć działania związane z wycinką i usunięciem tych roślin przed rozpoczęciem kolejnego sezonu lotów. Podczas takiej wycinki i usuwania odnośne rośliny są niszczone na miejscu lub eliminowane, a ich drewno i kora są poddawane odpowiedniej obróbce, zgodnie z sekcją 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, zgodnie z sekcją 2 pkt 2 lit. b) załącznika III. Jeśli odstępstwo to ma zastosowanie, bez uszczerbku dla lit. a), zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania na obszarach dotkniętych pożarem lub burzą w drodze pobierania i analizy próbek wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca; w przypadku potwierdzenia jego obecności przeprowadza bardziej szczegółowe badania roślin podatnych znajdujących się w okolicy w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin, które wykazują oznaki lub objawy wskazujące na obecność węgorka sosnowca;

- c) w odniesieniu do drewna podatnego zidentyfikowanego w strefie buforowej w sezonie lotów wektora, o czym mowa w lit. b), państwa członkowskie okorowują wycięte dłuższe rośliny podatnych lub traktują je środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorom albo pokrywają je siatką na owady nasączoną takim środkiem natychmiast po wycince.

Po okorowaniu, obróbce lub pokryciu siatką drewno podatne jest, pod nadzorem urzędowym, niezwłocznie przemieszczane do miejsca składowania lub do uprawnionego zakładu obróbki. Drewno, które nie zostało okorowane, jest niezwłocznie, w miejscu składowania lub w uprawnionym zakładzie obróbki, ponownie traktowane środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi lub pokrywane siatką na owady nasączoną takim środkiem.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

Na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu, jeżeli państwo członkowskie uzna okorowanie roślin, potraktowanie ich środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi czy pokrycie ich siatką na owady nasączoną takim środkiem za niewłaściwe, nieokorowane drewno należy niezwłocznie zniszczyć na miejscu. Jeśli odstępstwo to ma zastosowanie, odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, oraz nieokorowane drewno, które jest niszczone na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.”.
